

opusdei.org

Entrevista al Prelat de l'Opus Dei

Mons. Xavier Echevarría, entrevistat per La Repubblica en ocasió del 80è aniversari de la fundació de l'Opus Dei.

06/10/2008

Marco Politi entrevista Mons. Xavier Echevarría

83.000 membres laics, 1.900 sacerdots, una gran part de la seva presència és a Europa i Amèrica i 6.600 membres a Àfrica, Àsia i Oceania. L'Opus Dei és com una gran

empresa espiritual ben consolidada. Mira enrere als primers vuitanta anys i escruta el futur. “L'Opus Dei existeix per recordar que Déu crida tothom a ésser sant i per ajudar a viure l'Evangelí en les mil situacions de la vida corrent”, explica programàticament el Prelat, Mons. Xavier Echevarría. “Fa 80 anys –afegeix– aquest missatge era nou i revolucionari i ho és encara avui”. En els viatges diu que percep en la gent una cerca de “sentit ideal de la vida determinat per una esperança que potser no coneixen. És la cerca d'un Transcendent del qual molts potser fugen però del que tenen tanta necessitat”.

Als 76 anys, Mons. Echevarría, malgrat el seu físic petit i fràgil, juga encara un vegada per setmana al tennis, escolta amb passió Beethoven i quan té temps devora llibres de teologia, filosofia, dret canònic, història de l'Església i literatura. El

tennis li ha ensenyat a tornar els revessos i els cops liftats.

Mons. Echevarría, el Codi da Vinci al final els ha servit de publicitat, però contínua circulant la imatge d'un Opus semblant a una maçoneria blanca.

No és paradoxal parlar de secretisme des de les columnes d'un diari nacional? Cada dia ens arriben centenars de sol·licituds de persones que ens demanen una trobada personal. A www.opusdei.org oferim notícies, documents, i actualitzacions en 28 llengües. Qualsevol que tracti personalment un fidel de la Prelatura coneix el seu compromís i la seva dedicació al Crist. Per a nosaltres transparència significa deixar que es vegi Jesús en l'amistat y en les relacions de la vida diària.

Potser estan particularment presents entre les classes dirigents, influents, benestants.

En realitat la majoria dels fidels pertany a la classe mitjana i molts arriben amb prou feines a fi de mes. Però la vertadera qüestió és que qualsevol professió honrada pot ser santificada i esdevenir l'ocasió d'una trobada personal amb el Crist. Les nostres activitats de formació espiritual estan dirigides a persones de qualsevol classe social.

Els de l'Opus Dei no es passen una mica en l'ansia de proselitisme?

Tots els cristians estan convidats a seguir la invitació de Jesús de convertir-se en “pescadors d'ànimes”. L'apostolat i el proselitisme, entesos com a anunci cristià sempre respectuós de la llibertat, no són un fi en si mateixos, ni les activitats autoreferencials de tal o tal institució. L'Opus Dei no fa cap altra cosa que fer ressò, també en aquest aspecte, de l'ensenyament de l'Església universal.

En què es concentra la seva missió avui dia?

Es modula en funció de les prioritats de cada moment històric. Donar vida a una família és avui un desafiament gran: la casa, el col·legi per als nens, l'atenció dels ancians i dels malalts, el ritme de treball dels pares. Per això una de les nostres prioritats és la promoció d'activitats de formació cristiana per a molts pares, tant si són fidels de la Prelatura com si no pertanyen a l'Opus Dei.

Com es relacionen amb els ateus i agnòstics?

Estem oberts a tothom. Les persones que tenen una ànima, encara que no ho sàpiguen o no ho vulguin saber, són per a nosaltres amics i germans, i per això ens posem al seu servei, el mateix que amb tots els altres.

80 anys són molts. Què ha après l'Opus? Quins defectes hauria d'evitar?

Jo veig el que he escoltat dir tantes vegades a sant Josepmaria Escrivà, no per orgull o supèrbia: que l'Obra no tindria mai necessitat de cap renovació per adaptar-se al món, perquè el seu fi és ensenyar tothom, començant per nosaltres mateixos, a santificar la quotidianitat. També en el futur serà necessari estar en el món. Tindrem sempre que adreçar-nos a aquest Déu que mai no ens abandona i ens estén la mà, perquè nosaltres l'acollim i després caminem amb la seva ajuda.

I vostè personalment que ha après exercint com a Prelat?

Cada dia he d'aprendre a pregar, aprendre a ser més mortificat, aprendre a servir totes les persones que trobo. Perquè les paraules del Senyor no són un simple relat, sinó

una realitat. Recordem quan Ell diu: “Si heu maltractat els malalts, els pobres, els ignorants, llavors m’heu maltractat a Mi”.

Té algun record particular de sant Josepmaria?

M’impressionava el seu bon humor, unit al seu amor a Déu. Era un bon mestre que sabia encoratjar i corregir, un sacerdot i un pare que es dedicava completament al servei de Déu i de les ànimes. Però amb ell també reia i bromejava. Al cotxe cantava cançons que tractaven de l’amor humà, que li agradava interpretar pensant en el seu amor per Déu. Un vegada ens va dir que quan es morís li agradaria escoltar aquella cançó italiana que diu: “Obriu les finestres al sol nou, ja és primavera”.

Amèrica Llatina, Àfrica, Àsia són alguns dels seus territoris de

treball. Quines iniciatives s'hi desenvolupen?

Sovint es parla de la societat de consum, però no podem oblidar que gran part de la humanitat viu en condicions de pobresa i de misèria. També a Occident. La resposta de l'Església ha estat sempre no sols la beneficència sinó també l'educació. Per exemple als Andes, a Perú, alguns fidels de la Prelatura, junt amb altres persones, han creat una xarxa de promotores rurals: dones d'aquests pobles fan d'educadores per a l'alfabetització, higiene, les normes sanitàries bàsiques. En tants països del Sud i del Nord del món el repte és ajudar la població local a assumir la responsabilitat del desenvolupament de la seva pròpia societat.

Estan presents també a Xina

Per a nosaltres la Xina no és una novetat, com tampoc ho era Rússia.

Molts fidels de l'Opus Dei són a Xina com a diplomàtics, enginyers, advocats, professors. Aquests fidels són ciutadans normalíssims, que tenen tracte amb moltes persones que se saben compreses, estimades. I també malden per portar la llavor del Crist. Tenim iniciatives d'educació i d'assistència social a Hong Kong, Macau i Cantón. I hi ha sacerdots que són cridats per anar a la Xina continental a ajudar altres persones.

Mons. Echevarría, Josepmaria Escrivà ja ha estat proclamat sant. Ara han començat el procés de beatificació del seu successor Álvaro del Portillo. Per què aquest interès a tenir sants propis?

Fixi's que no tenim fam de sants sinó de santedat. Perquè la santedat ens porta a estar a prop del Senyor, que és pau i alegria per a tothom. Nosaltres no volem ensenyar alguns

sants per dir després: mireu què distint és aquest sant. Sinó per fer veure a tothom que també ells, si volen, poden esforçar-se per ser sants.

Traducció: Oficina d'informació de l'Opus Dei (Barcelona)

La Repubblica

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/article/entrevista-al-
prelat-de-lopus-dei/](https://opusdei.org/ca-es/article/entrevista-al-prelat-de-lopus-dei/) (12/04/2026)